

ZPRAVODAJ FARNOSTÍ

n a L i p n ě

15 – 16 / 2022

10. 4. 2022

VELIKONOČNÍ DVOJČÍSLO

**Což v nás nehořelo srdce,
když k nám cestou mluvil
a vykládal nám písma?**

(Lk 24, 32)

**CHRISTUS SURREXIT VERE,
ALLELUIA!**

**KRISTUS V PRAVDĚ Z MRTVÝCH VSTAL,
ALELUJA!**

*Kristus včera i dnes,
začátek i konec,
alfa i ómega,
Kristus je Pán všech věků,
on vládne dějinám,
jeho je království i moc i sláva
po všechny věky věků.
A m e n .*

*Ať slavné Kristovo vzkříšení
naši tmu ve světlo promění!*

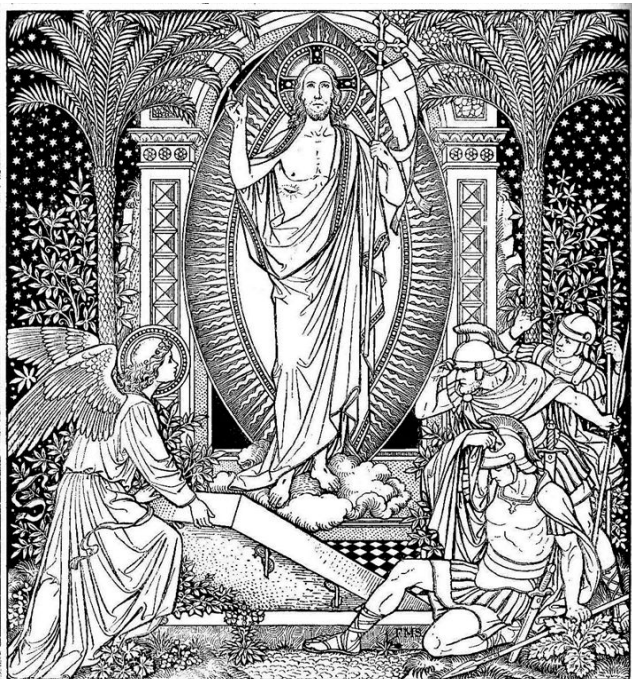

Radostné a požehnané slavení tajemství
Veliké noci a do dalších dnů roku 2022
hořící srdce učedníků emauzských přeje,
vyprošuje, srdečně pozdravuje a ✠ žehná

P. Špaček

Váš služebník a duchovní otec

P. Mgr. Ing. Jan Špaček, dr. h. c.

POŘAD BOHOSLUŽEB	Horní Planá	Frymburk	Světlík	Černá v Pošumaví
NEDELE 10. 4. 2022	8:00 (farní kostel) <i>KVĚTNÁ NEDELE</i> („pašijová“) – mše sv. <i>na památku vjezdu Páně do Jeruzaléma</i> Za + Kateřinu Kubovskou, Aničku Čekanovou a Vlastu Götzovou.	9:45 (farní kostel) <i>KVĚTNÁ NEDELE</i> („pašijová“) – mše sv. <i>na památku vjezdu Páně do Jeruzaléma</i> Za + manžela Karla Bejdáka, rodiče z obojí strany a za + sestru Kristýnu.	11:15 (farní kostel) <i>KVĚTNÁ NEDELE</i> („pašijová“) – mše sv. <i>na památku vjezdu Páně do Jeruzaléma</i> Za zemřelé Štefana a Františka Sojkovy.	Sobota 9. 4. 2022 17:00 (farní kostel) <i>KVĚTNÁ NEDELE</i> („pašijová“) – mše sv. <i>na památku vjezdu Páně do Jeruzaléma</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).
Pondělí 11. 4. 2022				
Úterý 12. 4. 2022		17:00 (kaple na faře) <i>ÚTERÝ SVATÉHO TÝDNE</i> Za dar zdraví pro vážně nemocné osoby.		
Středa 13. 4. 2022				
Čtvrtek 14. 4. 2022	20:00 (farní kostel) <i>ZELENÝ ČTVRTEK – mše sv. na památku Večeře Páně</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).	17:00 (farní kostel) <i>ZELENÝ ČTVRTEK – mše sv. na památku Večeře Páně</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).		
Pátek 15. 4. 2022	18:30 (farní kostel) <i>VELKÝ PÁTEK</i> Velkopáteční obřady na památku Umučení Páně	15:00 (farní kostel) <i>VELKÝ PÁTEK</i> Velkopáteční obřady na památku Umučení Páně		
Sobota 16. 4. 2022	21:30 (farní kostel) <i>VZKŘÍŠENÍ – obřady Veliké noci</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).	18:00 (farní kostel) <i>VZKŘÍŠENÍ – obřady Veliké noci</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).		
NEDELE 17. 4. 2022	11:15 (farní kostel) <i>SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ</i> Za + Terezii Stankovou, manžela Karla, syna Karla, Vlastu a Jarku a celou rodinu Anzingerovu; za Václava Doležala, syna Huberta a celou rodinu Doležalovu.	9:30 (farní kostel) <i>SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ</i> Za + rodiče Vladislava a Blaženu Smolkovy, a za + Marii Kohoutovou.	8:00 (farní kostel) <i>SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).	14:00 (farní kostel) <i>SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ</i> Prosba za zdárný průběh procesu blahorečení biskupa Josefa Hloucha.
Pondělí 18. 4. 2022	8:00 (farní kostel) <i>PONDĚLÍ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM</i> Za dar zdraví a Boží požehnání pro manželku Annu.	9:45 (farní kostel) <i>PONDĚLÍ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM</i> Za + Melitu Kranjčevičovou.	11:15 (farní kostel) <i>PONDĚLÍ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM</i> Za mír na těžce zkoušené Ukrajině, a za všechny padlé a zemřelé ukrajinské vojáky i civilisty.	14:00 (farní kostel) <i>PONDĚLÍ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM</i> Za mír na těžce zkoušené Ukrajině, a za všechny padlé a zemřelé ukrajinské vojáky i civilisty.
Úterý 19. 4. 2022		17:00 (kaple na faře) <i>ÚTERÝ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM</i> Za dar zdraví pro vážně nemocné osoby.		

POŘAD BOHOSLUŽEB	Horní Planá	Frymburk	Světlík	Černá v Pošumaví
<u>Středa</u> 20. 4. 2022				
<u>Čtvrtek</u> 21. 4. 2022	17:00 (farní kostel) <i>ČTVRTEK V OKTÁVU VELIKONOČNÍM</i> Za uzdravení a Boží požehnání paní Miroslavy.			
<u>Pátek</u> 22. 4. 2022	14:00 (kaple v domově důchodců) <i>PÁTEK V OKTÁVU VELIKONOČNÍM</i>			
<u>Sobota</u> 23. 4. 2022				17:00 (farní kostel) <i>2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (svátek Božího milosrdenství)</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).
<u>NEDĚLE</u> 24. 4. 2022	8:00 (farní kostel) <i>2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (svátek Božího milosrdenství)</i> Za + rodiče, + syna a za duše v očisti.	9:45 (farní kostel) <i>2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (svátek Božího milosrdenství)</i> Za + rodiče Marii a Michala Lombartovy.	11:15 (farní kostel) <i>2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (svátek Božího milosrdenství)</i> Na poděkování Pánu Bohu za vldp. P. Tampíra a za + maminku, babičku a prababičku Josefu.	

Adresa sídelní farnosti:

Římskokatolická farnost Horní Planá
Náměstí 1
382 26 Horní Planá

mobil: (+420) 604 322 396

E-mail: pater.spacek@seznam.cz
farnosti-na-lipne@seznam.cz

www: <http://www.farnosti-na-lipne.cz>

QR kód

Příležitost ke svaté zpovědi:

- ☐ Horní Planá:
 - Triduum – NEZPOVÍDÁ SE !
 - Ne, Po – NEZPOVÍDÁ SE !
 - Čt – čtvrt hodiny přede mší sv.
- ☐ Frymburk:
 - Triduum – NEZPOVÍDÁ SE !
 - Ne, Po – NEZPOVÍDÁ SE !
 - Út – čtvrt hodiny přede mší sv.
- ☐ Světlík:
 - Ne, Po – NEZPOVÍDÁ SE !
- ☐ Černá v Pošumaví:
 - So – čtvrt hodiny přede mší sv.
 - Ne, Po – NEZPOVÍDÁ SE !

K udílení svátosti pomazání nemocných, k vyřizování pohřbu a v jiných záležitostech se můžete se mnou zkontaktovat pomocí E-mailu anebo mi můžete zanechat vzkaz v návštěvní knize na oficiálních stránkách našich farností.

KVĚTNÁ NEDĚLE („pašijová“) – mše sv. na památku vjezdu Páně do Jeruzaléma

1. čtení
(Iz 50, 4-7)

2. čtení
(Flp 2, 6-11)

Pašije
(Lk 23, 1-49)

PETR A JIDÁŠ

Bratři a sestry, na Květnou neděli nebývá kázání. Dnes mluví pašije. Proto bude jen krátký doslov po pašijích.

Pašije nám vypravují o dvou zrádcích. Byli to dva apoštolé – Šimon Petr a Jidáš z Iš-Kariotu. Oba Pána Ježíše v těžké chvíli zradili, oba zapřeli. Oba svůj hřích doznali, oba litovali, oba jej oplakávali: „Zradil jsem krev spravedlivou,“ volá Jidáš před sanhedrinem.

Proč Jidáš přesto spáchal sebevraždu, zatímco Petr se stává prvním papežem, viditelnou hlavou Církve? **Protože Jidáš svůj hřích nevyznal před Kristem Pánem.** On se vyznal před sanhedrinem – židovskou

veleradou – a tito lidé mu rozhřešení dát nemohli. Ti se mu jen vysmáli! Jidáš zůstal zoufalcem, protože nežádal o odpuštění Ježíše. Nepřijal je od něho, nečekal odpuštění. **Neuvěřil, že mu Pán Ježíš odpustí.** Tady vidíme názorně nejhorší účinek hříchu: odhání nás od milosrdenství Božího. Působí, že naše důvěra v Krista Pána slábne.

A proč Šimon Petr, druhý zrádce svého Mistra a Pána, druhý hříšník, zůstal apoštolem, ba stal se skálou Církve svaté? **Protože nejen litoval, ale také hledal odpuštění.** Vrátil se mezi apoštoly a doznal svůj hřích. Hledal odpuštění svého Pána a důvěřoval v něj. Proto mu Kristus Pán odpustil. Až si zase budou hledět tváří v tvář, Pán Ježíš ho neuvítá výčitkou, ale tichou otázkou: „Petře, miluješ mě?“

A toto jsou stále velikonoce lidstva. Je to rozcestí, na němž se lidé rozdělují. Zatímco jedni jdou s Jidášem za cinkotem peněz, druzí s Petrem kajícím vyhlížejí Krista. My hledáme ve svátosti smíření s kajícím srdcem Ježíšův zrak. A Pán mezi nás přichází, pohlíží i nám do očí a ptá se každého z nás: „Miluješ mě? Máš mě rád?“

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? To jsou opravdové křesťanské velikonoce, to je křesťanské jaro v duši: **Vždy znovu prožíváme své velikonoční znovuzrození.** Kež tedy se Šimonem Petrem dobře uslyšíme Ježíšova slova lásky a odpuštění. Kež se naplníme velikonoční radostí, a kamkoliv půjdeme, všude ji rozdáváme. Pochválen buď Pán Ježíš Kristus.

ZELENÝ ČTVRTEK – mše sv. na památku Večeře Páně

1. čtení

(Ex 12, 1-8.11-14)

2. čtení

(1 Kor 11, 23-26)

Evangelium

(Jan 13, 1-15)

VEČER DĚKOVÁNÍ

Bratři a sestry, dnešním dnem vstupujeme do nejposvátnější doby církevního roku. Zeleným čtvrtkem vstupujeme do velikonočního tridua, neboli **do svatého velikonočního třídenní.** Dnes chceme rozjímat o **Poslední večeři** našeho Pána Ježíše Krista, a o jeho poslední noci, kdy se za nás za všechny **v Getsemanské zahradě krví potil.**

Pán Ježíš se nás ptá v evangeliu: „Chápete, co jsem vám dnes učinil?“ Co vlastně máme chápat? Že umýval apoštolům nohy, že nám přišel sloužit v lásce, a že to máme dělat také tak. Kristus nám **zanechal svou lásku v Nesjvětější Eucharistii,** a my tuto lásku máme přijímat a nést ji dál.

O vánocích jsme žasli nad tím, že Bůh se stává člověkem. A dnes, na Zelený čtvrtek, se tato zvěst před našima očima zviditelňuje a naplňuje: **Boží Syn se stává služebníkem lidí.** Ano, Ježíš Kristus – Emanu-El, Bůh s námi – kleká na zem před Jidášem, který ho za chvíli zradí. Kleká na zem před Šimonem Petrem, který za chvíli zapře, že je jeho učedníkem. Pokleká a umývá jim nohy. Všem umývá nohy. Vlastně i **každému z nás umývá nohy,** každému z nás chce sloužit.

Pán Ježíš se na tento večer těšil. Říká svým apoštolům: **„S toužebností jsem si přál jíst s vámi velikonočního beránka.“** A uvažme dobře, co oni na to. Před večeří jde jeden z jeho apoštolů vyjednávat s židovskou veleradou, kolik mu zaplatí, když ho zradí. Při Poslední večeři se apoštol Petr rozčileně brání, aby mu Pán prokázal službu, protože tuší, že je to viditelné znamení toho, co Pán Ježíš bude žádat i po něm i po všech ostatních: abychom **i my se považovali za služebníky** – nikoliv za pány – **svých bratří a sester!**

A když Poslední večeře skončila, Ježíš vychází do tmy, aby se vydal do rukou zla. A cítí úzkost. Prosí své přátele: **„Bděte a modlete se se mnou!“** Prosí je úpěnlivě – ale oni si pohodlně lehnou, teple se zabalí do pláště a usnou.

Jak ještě jinak, jak ještě víc mohl Bůh ukázat svou věrnost nám, kteří jsme plni ctižádosti a rivality. Jak ještě víc mohl Bůh ukázat svou věrnost nám, kteří jsme z naší svobody udělali džungli boje o moc ve stylu „všichni proti všem“. Jak ještě víc mohl Bůh ukázat svou věrnost nám, kteří jej den co den zrazujeme a prodáváme. A **prodáváme ho všude, kde cinkne zlatáček výhody, požitku, moci, kariéry a světské slávy.** Jak ještě víc mohl Bůh ukázat svou věrnost nám, kteří uhýbáme před každým nepohodlím, námahou, kteří raději jdeme spát, než abychom s ním dleli na modlitbách!

A přitom **naším posláním by mělo být Ježíšovu lásku přenášet dál**, na své bratry a sestry. To je odkaz našeho Pána Ježíše Krista. Jistě, dobrá vůle nám často nechybí, ale většinou pořádně nevidíme, jak a v čem bychom měli bližním sloužit. Žebráci už ode dveří ke dveřím nechodí. Slepí stařečkové nestojí stále na rozích našich cest, abychom je mohli převádět přes silnici, jak se o tom psávalo v čítankách. A tak náš plán dobrých skutků zůstává často nenaplněn.

Je třeba učit se vidět možnosti, jak se můžeme přiblížit k druhému. Je třeba hledat, jak můžeme být druhému ku pomoci, jak mu můžeme posloužit. Počátkem lásky je **být k druhému pozorný**: brát lidi kolem sebe vážně. Ptát se, co jim prospívá, co jim udělá radost.

Učme se žít spolu – je to vždy lepší, než žít vedle sebe. To se nám určitě podaří, když se o to budeme usilovně a vážně snažit. Uplatňujme svou lásku mezi svými nejbližšími. Pravda, tam se nám to vrátí – za lásku bude nám od nich oplaceno láskou. Avšak prokazujeme svou lásku i k těm, od nichž nic dobrého nečekáme. A to už je ta **zcela nezištná a opravdová láska našeho Pána Ježíše Krista**.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Není většího důkazu lásky, než položit život za své přátele. Pán Ježíš ten důkaz podal. Svůj život obětoval. A chléb, který nám na svou památku zanechal, je **znaméním a zpřítomněním této jeho nejsvětější oběti za nás**. A jak na to odpovíme my? To už mu povězme každý z nás sám, až On bude našim hostem při svatém přijímání. Pevně věřím, že jistě najdeme ta pravá slova k poděkování, a tak bude tento posvátný večer pro každého z nás **večer děkování**. Kéž se tak stane! Pochválen buď Pán Ježíš Kristus.

VELKÝ PÁTEK – velkopáteční obřady na památku Umučení Páně

1. čtení

(Iz 52, 13 – 53, 12)

2. čtení

(Žid 4, 14-16; 5, 7-9)

Pašije

(Jan 18, 1 – 19, 42)

NEUMŘEL SNAD JEŽÍŠ NADARMO?

Bratři a sestry, mnozí z nás již mnohokrát ve svém životě prožívali Velký pátek. Vždy znovu nasloucháme slovům posvátné bohoslužby a snažíme se pochopit podivuhodné dílo našeho vykoupení.

Vyslechli jsme příběh o umučení našeho Pána Ježíše Krista – pašije podle Jana. Skončil proces s Ježíšem. Tento proces je vzorem všech nespravedlivých soudních procesů. Byla to justiční vražda, do které jsme zapleteni i my všichni. Soudce – římský prokurátor Pontius Pilatus – byl bezcharakterní zbabělec. Svědkové byli nastrčení lháři. Celé soudní řízení bylo výsměchem všemu právu.

Obžalovaný Ježíš se nesmí hájit. Jak promluví, je fackami umlčen. Vojáci si rozebírají jeho osobní majetek ještě než zemřel na kříži. Ježíšovi nepřátelé si mnou ruce: konečně jsme ho zlikvidovali! A co jeho přátelé? Ti se krčí, schovávají, utíkají a naříkají: A my jsme doufali, že to je on, kdo zachrání náš lid!

Postupně si však začnou uvědomovat smysl Kalvárie milióny lidí. Milióny lidí se zaradují, že Ježíšova slova nebyla jen planá hesla, řečnické fráze. Uvědomí si, že **Pán Ježíš za své evangelium položil život**. Mnoho lidí slabých a hřešících se zaraduje, že Kristus Pán je nekonečnou láskou miluje.

Přesto se nám však klade na mysl neodbytná otázka: **Neumřel snad Ježíš nadarmo?** Zeptejme se nejprve, proč se vlastně umírá. Vojákům říkají, že umírají za vlast, ale každý voják doufá, že kulka nepřítelů mine právě jeho. Ale přesto padá a umírá. Nemocný doufá, že lék zabere. Ale přesto podlehně nemoci a umírá. Pán Ježíš nedoufal, že přežije. Chtěl zemřít. Vlastně přece doufal. Ale v co doufal? Doufal, že **vstane k jinému životu**. Ježíš vsadil celou svou existenci, celou svou budoucnost do naděje za tělesnou, lidskou smrtí.

A to je Velký pátek. Z této velikonoční naděje roste i naše důvěra. Zde má kořeny naše víra. Prožívat Velký pátek znamená obrátit svou naději, své očekávání zcela do budoucnosti. Prožívat Velký pátek znamená **uvěřit ve velikonoční jitro, zatímco náš život se odehrává ještě v pašijovém týdnu**.

A tak se v úžasu zastavujeme před Kristovým křížem, rozjímáme o něm, mluvíme o něm. Avšak to samo o sobě ještě z člověka nečiní skutečného následovníka Ježíše Ukřižovaného. Pán nám neřekl: Mluvte co nejvíce o mém kříži. Pán nám přikázal něco jiného: **Vezmi svůj kříž každodenní a následuj mne!** To pro nás znamená nést denní trampoty bez nářku. To pro nás znamená postavit se s nimi pod kříž Kristův vedle Sedmiboletné, Jana a Maří Magdalény.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Co myslíš nyní? Neumřel snad Ježíš nadarmo? Jistě si správně odpovíš: **NE! Neumřel nadarmo!** Ježíš přemohl toto „nadarmo“. Svou smrtí na kříži nás všechny zbavil strachu ze smrti. Svou smrtí na kříži nás všechny **vykoupil a navěky spasil**. Opakuji znovu: Ježíš neumřel nadarmo! Postavme se tedy v duchu i my pod Kristův kříž a vroucně vyznejme: **Hle, kříž, na kterém umřel Spasitel světa! Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme ti!** Amen.

VZKŘÍŠENÍ – obřady Veliké noci (Vigilie slavnosti Zmrtvýchvstání Páně)

1. čtení

(Gn 1, 1.26-31a)

2. čtení

(Ex 14, 15 – 15, 1)

3. čtení

(Ez 36, 16-17a.18-28)

Epištola

(Řím 6, 3-11)

Evangelium

(Mt 28, 1-10)

PROČ HLEDÁTE ŽIVÉHO MEZI MRTVÝMI?

Bratři a sestry, prožíváme Velikou noc, kdy Kristus vpravdě z mrtvých vstal. Dnes nás oslovují a uchvacují samotné obřady Veliké noci, a tak promluva bude jen krátká.

Položme si o této Veliké noci trochu provokativní otázku: **Jak by to bylo, kdyby s Ježíšem Kristem všechno skončilo Velkým pátkem na Golgotě a jeho pohřbem?** — Inu, to by pak nebylo nic z toho, co tvoří dějiny křesťanství za více jak dva tisíce let. Nebylo by ani Církve Kristovy. Nečetli bychom si v evangeliích. Neslavili bychom Nejsvětější Eucharistii. Ježíšův hrob by byl dávno zapomenutý. Ježíšovo jméno by znal asi jen málokdo.

Celé křesťanství stojí a padá s touto jedinou větou evangelia: **„Proč hledáte živého mezi mrtvými? *Není tady, byl vzkříšen!*“** Kdyby tato věta evangelia nebyla pravdivá, byli bychom my křesťané ubožáci, kteří se honí za nějakým neexistujícím přízrakem. Ba dokonce celé lidstvo by bylo ubohé, kdyby platilo, že moc zla smí mít konečné slovo nad dobrem. Že pravda nakonec prohrává. Že mocní tohoto světa se mohou beztréstně radovat z násilí a útlatku, kterého se dopouštějí na svých poddaných.

Avšak život Kristův Velkým pátkem nekončí. Je zde **noc vzkříšení**, je zde **záře prázdného hrobu**: Proč hledáte živého mezi mrtvými? Ano, Kristus už vstal z mrtvých – jako první z říše zemřelých! Ano, Kristus už sedí po pravici Otce, odkud přijde soudit živé i mrtvé! Ano, svědkové, kterým se Pán ukázal, už dosvědčují: My jsme Pána viděli! Naše srdce hořelo, když nám vykládal smysl Písma. **Ježíš vpravdě z mrtvých vstal!**

Proto i my o Velikonocích plným právem radostně zpíváme: **Aleluja – živ buď nad smrtí slavný vítěz!** Zpíváme si radostně, přestože náš život je ještě uprostřed temnot lidí, kteří nepřijali světlo Kristova evangelia. Zpíváme si radostně, přestože jdeme životem ve stínu smrti, která nás ohrožuje.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Právě proto slavíme Ježíše Živého, vycházející Slunce naděje. Právě proto dnes budeme s radostí a **s HOŘÍCÍM SRDCEM** zpívat po proměňování slova: **Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste!** Aleluja! Pochválen buď Pán Ježíš Kristus.

SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – Boží hod velikonoční

1. čtení

(Sk 10, 34a.37-43)

2. čtení

(Kol 3, 1-4)

Evangelium

(Jan 20, 1-9)

KRISTŮV HROB JESTIŤ PRÁZDNÝ

Bratři a sestry, dnešní neděli jako by velikonoční zvony zněly jásavěji, radostněji. A je tomu skutečně tak. I když ten zvuk je stále stejný, my jej vnímáme jinak, protože naše srdce je citlivě naladěné, svátečně prostřené pro přijímání všeho dobrého. A proto také jinak vnímáme a jinak prožíváme. A máme k tomu veliký důvod. Vždyť je dnes **největší svátek – svátek všech svátků**.

Kdybychom se zeptali dobrého křesťana, co je podle jeho mínění největší a nejdůležitější událostí celých dějin, měl by bez váhání odpovědět: Je to **Kristovo Zmrtvýchvstání – počátek nového věku, nové budoucnosti pro celé lidstvo**. Každý člověk totiž jednoho dne pozná, že všechny geniální objevy lidstva, všechno to, co lidé vytvořili, sebeúžasnější události dějin – nejsou vlastně k ničemu. **Když člověk stojí před bránou smrti, tyto věci mu nemohou dát NIC**. V tu chvíli **rozhoduje o věčném osudu člověka už jenom SMRT a ZMRTVÝCHVSTÁNÍ KRISTA PÁNA**.

Když se zadíváme na Kristův hrob, připadáme si, jako kdybychom seděli na velké konečné stanici. Jako by se tady ze všech zemí, ze všech dob, ze všech epoch a ze všech národů sbíhaly trati a cesty, po kterých putuje lidské utrpení, lidská bída, lidská vina, po nichž kráčí smrt a krev v nekonečných zástupech. A všechno toto stojí před tímto Kristovým hrobem. Před tímto kamenem ustávají všechny vzdechy, je zde konec všemu. **Za tímto kamenem, k němuž každý nakonec doputuje, je už jiný svět**.

Kristův hrob je skutečně konečnou stanicí, kam všechno musí doputovat. A **Kristův hrob jestiť prázdný**. Protože se zde nikdo nezastaví, jen **přestoupí do nového světa**. Kristův hrob je prázdný pro každého z nás. Už tam nezavazí smrt, protože my všichni už jen **tímto velikonočním hrobem procházíme do věčného života k Pánu Bohu**.

Velice originálním způsobem vyjádřil pravdu o vítězství Krista Pána nad smrtí neznámý autor barokních fresek v malém kostelíku tam kdesi u nás na Vysočině. Na jedné fresce nacházíme zajímavý výjev. Je zde namalován kostlivec se sekýrou – symbol smrti, a vedle ní je vymalován sloup s korunou – symbol slávy. A k tomuto výjevu je připojen nápis: **Náhrobek Krista zde nemá místa**.

A toto je poselství Veliké noci. Nejenom že je Kristův hrob prázdný, ale **nikde na světě**, na žádném hřbitově, nikde mezi pomníky slávy **nestojí Kristův náhrobek – připomínka jeho zašlé slávy**. Všechny náhrobky světa patří starému světu, který už v Kristu odumřel. A ten, kdo věří v Krista Zmrtvýchvstalého, ten spolu s ním opustil hrob, ten spolu s Kristem už odumřel starému světu. **Kristovo vítězství je i naším vítězstvím!**

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Proto my, křesťané, když slavíme svátek všech svátků, když se radujeme ze slavného Kristova zmrtvýchvstání, **oslavujeme i svůj vlastní NOVÝ ŽIVOT**. Je to něco, do čeho jsme byli Bohem vtaženi, co se nám stalo tím nejskvělejším dědictvím. Bud' za to Bohu chvála, dík a čest. Ať naše srdce tímto zpěvem nikdy nepřestane znít. A tak vám všem přeji velikonoční radost z hlubšího uvěření v Ježíše Krista Zmrtvýchvstalého. Přeji vám všem velikonoční radost z hlubšího zakořenění v Kristovu Duchu lásky. Přeji vám všem jásavou velikonoční radost:

**Udeřte slavně v bubny, zpívejte, kdo jste kde:
KRISTUS PÁN VSTAL Z MRTVÝCH – MY S NÍM ŽÍT BUDEME!**

A L E L U J A !

A m e n .

Váš služebník a duchovní otec P. Mgr. Ing. Jan Špaček, dr. h. c.